

Ο Πελαγόςορμος Σίμος

Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ

Άγ. Σπυρίδων - Λιμάνι

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ «Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΤΟΣ 22ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 132 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115, ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 44 - ΤΗΛ. 210-4632.910 FAX: 210-4632.910

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

Βρισκόμαστε σε μια εποχή, που η Ελληάδα ανοίγεται και πέρα από τις δικές της θάλασσες στην αλιεία, φτάνοντας μέχρι την Λιβύη, στις πόλεις Τρίπολη, Βεγγάζη και Ντέρνα. Το κράτος της Λιβύης βρίσκεται στη Β. Αφρική. Ήταν μετά το 1950. Κοντοβράκης ήμουν, που άκουγα να ήνε γι' αυτά τα ταξίδια. Μεγάλα καΐκια οι ανεμότρατες, παίρνανε τα μικροψαροκάικα, και πηγαίνανε στην Αφρική, για να ψαρέψουν. Τα ψάρια άφθονα, αφού ο τόπος εκεί ήταν παρθένος. Από αυτό το πανελλαδικό ξεσήκωμα των ψαράδων, δεν ήταν δυνατόν να μείνει αμέτοχο το Λαφονήσι, αφού το μεγαλύτερο μέρος των κατοίκων, ήταν και είναι ψαράδες. Από τη Νεάπολη, θυμάμαι το Νίκο το Σταυράκο με το καΐκι του, τη Φωφώ, το Τζίμη και τα δύο καΐκια καινούργια με 12κάρες Παπαθανάση. Και τα δύο αυτά καΐκια, καταλείξανε σε Λαφονησιώτικα χέρια. Το ένα γυρίζει νομίζω ακόμα στο λιμάνι. Αυτοί πήγαιναν με το Κουτουριάρη, μαζί με άλλα καΐκια. Το Λαφονήσι μέχρι τότε, δεν είχε πάρει μέρος. Λίγο αργότερα εμφανίζεται ο Σούκος που αναλαμβάνει να διοργανώσει το μεγάλο ταξίδι της Αφρικής με το Ρουβέλα που είχε μεγάλη ανεμότρατα, και με κάποιους άλλους Πειραιώτες. Τα Λαφονησιώτικα ψαροκάικα, άρχισαν να ετοιμάζονται. Θυμάμαι το καΐκι των Παπουλιάνων ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ, που μέχρι τότε ήταν συρμένο κάτω από το σπίτι τους, και το μπάρμπα-Μήτσο να το φτιάχνει. Τού 'βαζε το άημπουρο με ωραία αρματωσιά, και η μηχανή ψυχή 35

Το καΐκι του μπάρμπα - Αλέκου γυρίζοντας από την Αφρική - Οκτώβριος 1955

ίπων καινούργια περίμενε. Ο Λεωνίδας με το ΔΗΜΗΤΡΗ καινούργιο με τη 15άρα ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ, τα τιγράκια με το ΤΙΓΡΗ, μπάρμπα-Αλέκος, Κοντάκος, Κριαράκος, Γιάνκος, Παν. Παυλιάνος, Βασιλάκης, Μανούρας, Κουμογιαννάκια με τον ΑΓΓΕΛΟ.

Μπορεί να έχω ξεχάσει κανέναν. Υπήρχαν και οι ψαράδες που δεν έλαβαν μέρος, όπως: Σπυριάνοι, Καψάλης, Κοντογιαννάκος, Τιγροπαναγιώτης, Ριτσιάνοι. Αυτοί έμειναν στα δικά τους γνωστά λιμέρια. Θυμάμαι όλα τα καΐκια με τ' όνομά τους, αφού οι περισσότεροι με φώναζαν να γράψω το όνομα του καϊκιού στην πλώρη, ακόμα και τη μηχανή είχαν. Το κάθε καΐκι, είχε αρκετά παραγάδια, αφού θα δούλευαν ψηλά και χο-

ντρά ακίστρια. Τα καΐκια βαμμένα σε σκούρα χρώματα, γιατί δεν θα μπορούσαν να τα καθαρίζουν, γιατί θά 'ταν όλο το διάστημα στη θάλασσα. Τα πληρώματα, κανονισμένα. Ο Τρικαλιώτης (Μπουλούμπασης) τσουρμαρισμένος στο καΐκι ήταν και ο Μήτσος Λαθούσης (Μαρίνος) τσουρμαρισμένος με το μπάρμπα - Λεωνίδα. Ο Μήτσος άκουγε ότι στην Αφρική υπήρχαν πολλήδες σφαίρες, και θά 'βρισκε μπόλικες στις παραλίες που θα ζυγώνανε, και θα μάζευε μαρούτι όση ήθελε. Ο μπάρμπα Λαθούσης ούτε ν' ακούσει. Πρώτη φορά θα πήγαινε δικό του παιδί στην ξενιτειά. Έτσι θεωρούσαν την Αφρική. Πήγαμε με το Μήτσο και πήραμε από του Ψαρρού 20 ΚΑΛΜΟΛ - το θυμάμαι σαν

τόρα - για να μην ζαλιζεται. Τα καΐκια όλα έτοιμα. Τα πληρώματα, χωριανοί και καμπίτες. Περιμένανε την ανεμότρατα, για να ξεκινήσει το θαλασσινό κονβόι. Κάποιο πρωινό του Ιουνίου, ακούστηκε η φωνή του Νικολή του μπάρμπα - Τζώρτζη του Σπυράκου - πήγαινε με τον ΑΓΓΕΛΟ και τα Κουμογιαννάκια - να φωνάζει στις γειτονιές. Άλλος για την Ντέρνα. Τον έβλεπαν οι γυνακούδες και τον ρωτούσαν. Γιατί τρέχεις βρε Νικολή και φωνάζεις; Φεύγουμε, φεύγουμε. Πιο κάτω πάλι τα ίδια. Γιατί βρε κουρούνη τρέχεις και φωνάζεις; Τί συμβαίνει; Φεύγουμε, φεύγουμε. Ήταν Μάιος ή Ιούνιος και θα γύριζαν Σεπτέμβρη με Οκτώβρη, τότε που άρχιζαν οι φουρτούνες. Πραγματικά ήρθε η ανεμότρατα του Ρουβέλα. Νομίζω ο Ρουβέλας ήταν από την Ελιά, ή τον Αρχάγγελο. Εμείς οι πιτσιρικάδες, δεν χάναμε τέτοιες ευκαιρίες. Από κοντά. Βρίσκαμε κάποιο βαρκάκι, και παρακολουθούσαμε το τι γινόταν. Τα μικροκάικα αφού έβγαζαν τις μηχανές πάνω στην ανεμότρατα, τα κοτσάρανε στη μπίγα, αφού πρώτα τα έζωναν με δυο γερά συρματόσχοινα και βίρα. Τα ρεμετζάρανε πάνω στην ανεμότρατα και άηλο καΐκι πάλι. Έβαζε 4 καΐκια στην κουβέρτα. Τα μεγαλύτερα, δένανε σ' ένα μακρύ γερό σκοινί, αρμίδι το ήνε, κλείνανε γερά τα καπάκια - μάλλον τα καρφώνανε - και όλα έτοιμα για το μεγάλο ταξίδι. Η ανεμότρατα θα ξαναπερνούσε πάλι, γιατί δεν τάπερνε όλα τα καΐκια. Το

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

Ο Σύλλογος Ελαφονησιωτών
Αθήνας - Πειραιά
«Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»
εύχονται σε όλους
τους πατριώτες

Καλά Χριστούγεννα
&
Ευτυχισμένο 2009

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ

στην δημιουργία ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΑ ΑΣΠΡΟΥΔΙΑ
Δεν θα επιτρέψουμε ποτέ ΞΕΝΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ
να καταστρέψουν τον τόπο μας.
Ε Π Α Γ Ρ Υ Π Ν Ο Υ Μ Ε .

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Βαμβάτσικου Σπυριδούλα

Ελαφώνησος
τηλ: 27340 61390
Κιν: 6977. 016276

Κοινωνικά Ποινώνυμα

ΓΑΜΟΣ ΑΛΑ ΠΟΝΤΙΑΚΑ

Στις 13 Σεπτεμβρίου ετελέσθη στο νησί μας στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος ο γάμος του Χάρη Κωνσταντινίδη και τη Ίλυα Λουκατζίκου. Ο Χάρης είναι γενικός οικογενειακός γιατρός και υπηρετεί τώρα στο Κρατικό Νοσοκομείο Νικαίας, πόντιος την καταγωγή, γεννημένος στον Πειραιά.

Η Ίλυα είναι αναισθησιολόγος γεννημένη στον Πειραιά.

Ο Χάρης είναι Πρόεδρος στη Μουσικοχορευτική Εστία Ποντίων και φίλων Αιγάλεω «Ο ΚΑΥΚΑΣΟΣ».

Η Ίλυα είναι γενική γραμματέας στην ως άνω εστία.

Οι γονείς του Χάρη κατάγονται από Καύκασο. Ο Καύκασος λοιπόν ήλθε στην Ελαφώνησο. Ο Ελληνικός Πόντος ξαναζωντάνεψε στην Ελαφώνησο και μας έδειξε πώς παντρεύονται οι Πόντιοι, πώς διασκεδάζουν τραγουδώντας και χορεύοντας. Ένα πανέμορφο μυστήριο στην εκκλησία, ένα άνευ προηγουμένου γλέντι στην ταβέρνα του Νταγιαντά. Πάνω από 300 καλεσμένοι (40 γιατροί) και άλλοι διανοούμενοι.

Επτακόσια λαμπιόνια ταξίδευαν στην γαλήνια θάλασσα του λιμανιού.

Ποντιακό συγκρότημα με λύρες και τύμπανα, ποντιακά τραγούδια και ποντιακοί χοροί ήταν κάτι το ανεπανάληπτο.

Αλλά και το λαϊκό συγκρότημα ήταν τέλειο με άψογες ερμηνείες ρεμπέτιδων και του ανεπανάληπτου Στέλιου Καζαντίδη.

Τα παιδιά του ποντιακού χορευτικού ζωντάνεψαν το ποντιακό στοιχείο και ποντιακές πατρίδες, ενώ ο ουρανός άστραφτε κάθε τόσο από πανέμορφα βεγγαλικά.

Το έθιμο με του Πόντιους κοκόρους και άλλα ποντιακά έθιμα έδωσαν διαφορετικά για μας χρώμα σ' αυτόν τον γάμο. Τα πλούσια πικάντικα εδέσματα με Ρώσικες και Ποντιακές συνταγές δεν είχαν τελειωμό. Τελειωμό δεν είχαν επίσης τα 20 ψητά αρνιά και τα άλλα κρεατικά που πλαισίωσαν τα τραπέζια.

Συγχαρητήρια στους γονείς και των δύο παιδιών. Εύγε σας κυρά - Μάρθα, κύριε Νίκο, εύγε στον Χάρη και την Ίλυα για την επιλογή τους να παντρευτούν στο νησί μας για το ξεκίνημα της ζωής τους. Αν θυμάμαι καλά είναι ο πέμπτος γάμος για ξένα παιδιά την εφετινή σεζόν στην Ελαφώνησο.

Στους γονείς και τα παιδιά προσωπικά δίνουμε τις καλλίτερες ευχές μας.

Στον Λεωνίδα και το Δημήτρη, αδέρφια του γιατρού που ευτύχισα να συνεργαστώ πριν 27 χρόνια στο «F/B SANTORINI», στέλνω πολλές ευχές. Κανείς δεν περίμενε αυτή τη συνάντησή στο Ελαφονήσι.

Γιατρέ και γιάτρισσα να μας ξανάρθετε στο νησί αυτή τη φορά για ποντιακή βάφτιση.

Υ.Γ. Ο γιατρός παλαιότερα υπηρετούσε στο Κέντρο Υγείας. Νοσ. Μολάων και εθελοντής ήλθε για μερικές ημέρες στο νησί λόγω κίνησης συγκεκριμένα τις ημέρες του Πάσχα.

Καπ. Γιώργος και Φωτεινή
Η Εφημερίδα Ελαφώνησος και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στον Χάρη και Ίλυα χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

ο Αρώνης Νίκος του Χαράλ. (Κουβαρακολάμπη) έκανε αγόρι.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

• Ο Δαριώτης Άγγελος του Αριστείδη, εγγονός του Λάμπρου του Κουβαρονικολάκου απόκτησε το δίπλωμα της Ανθυποπλοίαρχου του Ε.Ναυτικού.

Καλή σταδιοδρομία.

• Στις 15/11/08 ο Γιώργος Κανάκης εγγονός του Γιώργου Παλεθράκου σε Πανελλαδικούς αγώνες ΤΑΕ KWON DO στη Λάρισα πήρε το τρίτο έπαθλο (χάλκινο) στην κατηγορία του.

Γιώργο, σου ευχόμαστε, την επόμενη φορά να πάρεις το χρυσό.

Ο παππούς

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

	ευρώ
ΑΡΩΝΗ ΕΥΓΕΝΕΙΑ του Γεωργίου	20
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΝΤΗΣ του Δημητρίου	50
ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	20
ΑΓΓΕΛΑΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	50 \$ Αυστρ.
ΛΙΒΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ιερέας)	50
ΠΑΣΑΚΟΣ ΣΠΥΡΟΣ του ΑΛΕΞ.	100 \$ U.S.A.
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΓΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΟ, Πλοίαρχο	100
ΛΑΛΟΥΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Σπύρου	20
ΑΡΓΕΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Κρεοπώλης)	20

Ενισχύστε
οικονομικά το
Σύλλογό μας.
Σας χρειάζεται.

Κάθε ένα δάκρυ

Κάθε ένα δάκρυ που κυλά
καφτό στο μάγουλό μας
βγαίνει από τα βάθη της ψυχής
θολώνει το μυαλό μας.

Κάθε ένα δάκρυ που κυλά
στο διάβα του παγώνει
για ρυτίδα συναντή
και εκείνη το μαλώνει.

Κάθε ένα δάκρυ, μια φωνή
που χάνεται στο δρόμο
που απεγνωσμένα κουβαλάς
στον πονεμένο ώμο

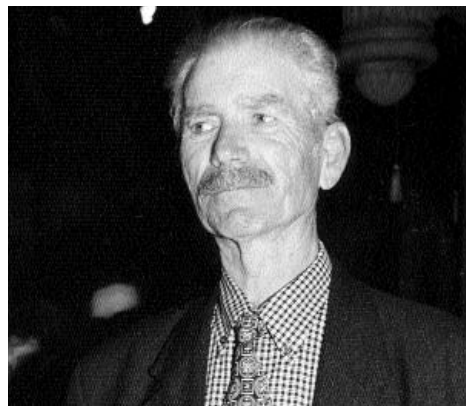
Αν θα μετρούσες στην ζωή
τα δάκρυα που κυλάνε
και τα ρωτούσες το γιατί
άραγε αυτά μιλάνε

Εάν μπορούσαν να εκφραστούν
και πούνε την αλήθεια
είν' απ' τον πόνο της ψυχής
που βγαίνουν απ' τα στήθια.

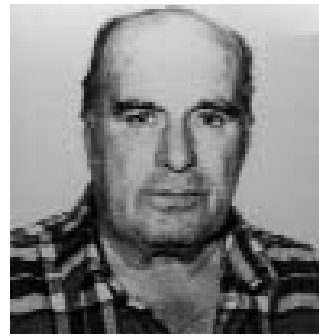
Κάθε ένα δάκρυ που κυλά
την μοίρα περιμένει
το πεπρωμένο αποζητά
το τέλος του προσμένει.

Μαρίτσα Σκαλκόγιαννη

ΠΕΝΘΗ

Απεβίωσε ο Μελάς Γρηγόρης στις 11 Νοεμβρίου 2008. Ήταν κάτοικος Ελαφονήσου, γεννηθείς στην Ελαφώνησο το έτος 1940.

Πέθανε στη Γλυφάδα στις 6/11/2008 και κηδεύτηκε - κατόπιν επιθυμίας του - στην Ελαφώνησο, ο Αριστοτέλης Σαλάτας του Δημητρίου, σε ηλικία 75 ετών.

Διετέλεσε και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας. Θερμά συλλυπητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν στον θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού Γρηγορίου Μιχαήλ Μελά, ετών 68.

Η σύζυγος
Τα παιδιά
Τα εγγόνια
και οι λοιποί συγγενείς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους παραστάθηκαν στο πένθος μας για το χαμό του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα, αδελφού, παππού και θείου Αριστοτέλη Δημ. Σαλάτα.

Η οικογένεια

Στον Αριστοτέλη

Έφυγες και στερήθηκες
τον τόπο που γεννήθηκες
τον τόπο που μεγάλωσες
με τις πολλές στερήσεις

Μακριά από την μάνα σου
και απ' το σπιτικό σου
για κάτι το καλύτερο
ήτανε ο σκοπός σου.

Πέρασες χρόνια δύσκολα
μα ήσουν τυχερός
γιατί ο Θεός σου έστειλε
έναν θησαυρό.

Μα ήσουν και περήφανος
για τα καλά παιδιά σου
που ήταν πάντα δίπλα σου
μέσα στην αγκαλιά σου

Σάν Άγγελοι τριγύρω σου
γυναίκα και παιδιά
με δάκρυα στα μάτια του
σου λέγανε το γιεά.

Και την επιθυμία σου
για να σε ευχαριστήσουν
μες σ' αγιασιού τα χώματα
ήρθαν να σε αφήσουν.

Και εγώ ζητώ απ' τον Θεό
εκεί που 'θε να πας
για να θύμω στον Παράδεισο
και εκεί να συριανάς.

Η ξαδέλφη σου
Μαρίτσα Σκαλκόγιαννη

Εις μνήμη των γονέων μου

Στου Σίμου και στις Παναγιές
τα ολόμορφα σμαράγδινα ακρογιάλια
που ολόδροσες σκορπίζουνε πνοές
Όστρια γαρμπής και μπίστράλια...

Εκεί εξήσαμε μέρες χαρές
μίνες περίπου πέντε
Έχοντας από τη μια μεριά βορεία
Και από την άλλη τον Πουνέντε.

Μα ο χρόνος πέρασε ναρκίς
σα όνειρο που σβήνει όταν ξυπνήσεις.
Μα όμως σου αναβιώνει τη ζωή
θυμίζοντας τις παιδικές σου αναμνήσεις.

Έτσι γυρίζοντας ξανά στην μακρινή
της γης αυτής σε κάποια άκρη
φιλοσοφώντας κάπως τη ζωή
κυλάει καυτό από τα μάτια μου το δάκρυ.

Μα δυστυχώς τόσο εγώ
όσο και άλλοι συμπατριώτες
προσπαθούμε... Απ' του Αιγαίου και Ιονίου
τα γαλάζια της Ελλάδας τα νερά.
Μεστό θολό βυθό της Αυστραλίας
του Πασιζικ θα βρεθούμε

Και ενώ αρχίζουν και ασπρίζουν τα μαλλιά
σε λίγο θα κρατάω και μαγκούρα
θα είμαι αειός χωρίς φτερά
και κυνηγός με άδεια τη κουμπούρα.

Σπύρος Δ. Μέντης
Παλεθρομπετσάκος - Σίδνεϋ

Οι χωριάτικες πίτες των γιαγιάδων μας

Ο λαός μας πιστεύει, πως οι τροφές μετουσιώνονται σε κάτι το οποίο δεν είναι μόνο υλικό, αλλά είναι και πνευματικό. Γι' αυτό αν ακούσουμε πως μια κοιλιά θρεμμένη με πατάτες, διαφέρει από μια κοιλιά φουσκωμένη από την μύρα, η ρήση αυτή μπορεί να μας ξενίσει, μπορεί ακόμα να μας φανεί κωμική, αλλά ίσως και να μας δηλώνει μια πραγματικότητα, την οποία ως νεοέλληνες πιθανόν αγνοούμε. Η τροφή μπορεί να είναι μια από τις βασικότερες ανάγκες του ανθρώπου αλλά στον ελλαδικό χώρο έχει μια ιδιαίτερη σημασία, αφού το φαί αποκτά μια άλλου είδους διάσταση. Δεν αποτελεί μια βιολογική και μόνο ανάγκη, αλλά μπορεί να χαρακτηριστεί ως μια πράξη που έχει τελετουργικό-οντολογικό χαρακτήρα. Ολόκληρη η διαδικασία, από την προετοιμασία της τροφής μέχρι και την κατανάλωσή της, είναι μια "ιεροτελεστία". Ταυτόχρονα επιτελείται και μια λειτουργία. Το φαί δηλαδή, είναι μια λειτουργική πράξη, αφού καταφέρνει να συγκεντρώσει την οικογένεια γύρω από το τραπέζι και κάνει τα μέλη της να "κοινωνούν" και να "επικοινωνούν". Γι' αυτό το λόγο λοιπόν, μπορούμε να πούμε πως η τροφή πλάθει ανθρώπους.

Εξάλλου και σε πολλές εκδηλώσεις που αφορούν στον κοινωνικό βίο, φαίνεται ευθύς εξ αρχής η ανθρωποπλαστική, η ηθολογική ιδιότητα την οποία είχαν σε παλαιότερες εποχές οι διατροφικές συνήθειες μας. Το γεγονός ότι στο πρώτο φαγητό του νεογνού οι γονείς έδιναν ζουμί από ρόδι, ή ζαχαρόνερο, ή μέλι ανακατεμένο με λίγο τριμμένο μοσχοκάρυδο, καταδεικνύει την σημασία που προσέδιδαν, στην διατροφή του. Αυτό υποσυνείδητα ίσως να το πιστεύουμε ακόμα και σήμερα, αφού εξακολουθεί να υπάρχει η αντίληψη πως η έγκυος πρέπει να φάει και να πιει ό,τι επιθυμεί και πως εάν αυτό δεν συμβεί, τότε αυτό που επιθύμησε η γυναίκα θα αποτυπωθεί -ως σημάδι- στο δέρμα του παιδιού που θα γεννηθεί. Η ευωδιά και η γλυκύτητα της τροφής, αποσκοπούσαν συνεπώς στο πλάσιμο ενός υγιούς, ενός ελκυστικού, ενός ωραίου ανθρώπου.

Βασικό στοιχείο της διατροφής των Ελλήνων από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, αποτελεί το ψωμί. Αυτό "σύλωνε" τον άνθρωπο. Σύμφωνα άλλωστε με τη λαϊκή μεταφορική φράση: "είν' όλα φάδια της κοιλιάς και το ψωμί στημόνι", δηλώνεται πως όλες οι άλλες τροφές είναι δευτερεύουσες και πως το ψωμί είναι η βασικότερη. Αλλά και στην καθημερινή επικοινωνία, στην καθομιλουμένη γλώσσα η λέξη "ψωμί", αντικαθιστούσε την λέξη φαγητό. "Πάμε να φάμε ψωμί" έλεγαν οι Λαφονησιώτες και γενικότερα οι Βατικιώτες^[1] μιας περασμένης εποχής όταν μάζευαν ελιές ή στις εργατιές στα κρεμμύδια κι εννοούσαν το φαγητό. Επίσης έλεγαν, "τους βρήκαμε να τρώνε ψωμί" υπονοώντας με αυτόν τον λόγο το γεύμα. Ακόμα όταν κάποιοι εργαζόταν χωρίς ο εργο-

δότης να του παρέχει τροφή το μεσημέρι, έλεγαν: "δούλεψε ξίψουμα", εννοώντας πως εργάστηκε χωρίς φαγητό.

Η πεμπουσία της διατροφής μας, το ψωμί, δηλώνεται από την αρχαία εποχή από την εποχή του Ομήρου, όπου η έκφραση από τα ομηρικά έπη "σίτος ηδέ ποτής" (φαγητό και ποτό) ή και "σίτος ηδέ οίνος" φανερώνει ότι εάν το κρασί ήταν το κύριο ποτό των Ελλήνων, το ψωμί ήταν το κύριο έδεσμα. Αλλά και στα χρόνια του Χριστιανισμού, το ψωμί, μαζί βέβαια με το κρασί, είναι τα βασικότερα αγαθά για την διατήρηση της ίδιας της ζωής. Είναι τα μέσα αναφοράς και προσφοράς προς τον Θεό. Αυτό αποδεικνύεται από τον πρωταρχικό ρόλο που καταλαμβάνουν τα δύο αυτά αγαθά στα της Θείας Λατρείας, αφού με αυτά τα δύο επιτελείται το κατ'εξοχήν μυστήριο των μυστηρίων "το μυστήριο της Θείας ευχαριστίας", φανερώνοντας για άλλη μια φορά την σπουδαιότητα του άρτου για την φυσική αλλά και για την πνευματική ζωή. Γι' αυτό άλλωστε και η ευαγγελική ρήση: "άρτος στηρίζει καρδίαν ανθρώπου" εντυπώνεται τόσο έντονα στην συνείδηση του λαού μας.

Ξεχωριστό φαγητό για την διατροφή των συμπατριωτών μας, αποτελούν και οι πίτες, τις οποίες βέβαια δεν πρέπει να τις συγχέουμε με τις ξενόφερτες πίτσες. Η βασική διαφορά τους είναι στο ότι οι πίτες είναι ψωμί και φαί μαζί. Η πίτα τρώγεται χωρίς συμπλήρωμα, χωρίς ψωμί, χωρίς φαί. Η ιδιαίτερη φροντίδα που καταβάλλεται από τις νοικοκυρές του τόπου μας όταν πρόκειται να "παστρέψουν" τα υλικά για να φτιάξουν μια πίτα, δηλαδή να μαζέψουν τα λάχανα, να τα πλύνουν, να τα στραγγίσουν, να τα ψιλοκόψουν, ώστε να "πετύχει" η πίτα, είναι δηλωτικό της μοναδικής γευστικότητάς της και της νοστιμιάς της.

Στο Λαφονήσι ή ευρύτερα στα Βάτικα, η πίτα γίνεται με πολλά και διάφορα χόρτα. Σ' αυτό έγκειται άλλωστε και η ωραία γεύση της. Την χορτόπιτα την φτιάχνουν με διάφορους τρόπους, όπως στριφτή και πλάκα^[2].

Η στριφτή χορτόπιτα γίνεται από πεπαιραμένες νοικοκυρές. Η μαεστρία που απαιτείται για το άνοιγμα του φύλου, όπως επίσης για την τοποθέτηση της γέμισης, προϋποθέτει κάποια σχετική εμπειρία. Το φύλο πρέπει να είναι ολοστρόγγυλο, λεπτό και αρκετά μεγάλο σε μέγεθος. Για να αποφευχθεί στο δί-

πλωμα να σπάσει, να ανοίξει το ζυμάρι, το αλεύρι που χρησιμοποιείται πρέπει να είναι σκληρό. Η ζύμη λοιπόν φτιάχνεται από αλεύρι σκληρό, προσθέτοντας ζεστό νερό, λίγο αλάτι, λίγο ξύδι και λίγο λάδι. Ζυμώνεται. Αφού λοιπόν πλαστούν τα φύλα με το ξυλικό και όχι με τον πλάστη της μαγειρικής - αυτό αποτελεί και το δυσκολότερο εγχείρημα επειδή απαιτείται μια συγκεκριμένη τεχνική - στη συνέχεια απλώνουν τα χόρτα πάνω στο φύλο. Τα χόρτα είναι πολλών ειδών. Η πίτα για να είναι νόστιμη, πρέπει να έχει εκτός από σπανάκι και σέσκουλα, άνηθο, μιργαλίθρες, καυκαλίθρες μαγκουνίδες γαλακτάκια, τσοχούς και σκαντζίκια. Όλα αυτά τα χόρτα εμείς οι νεότεροι όχι μόνο δεν ξέρουμε να τα ξεχωρίσουμε, αλλά πιθανόν τα ακούμε ονομαστικά για πρώτη φορά. Στην πίτα προαιρετικά έρχιναν και λίγο κρεμμύδι.

Οι γιαγιάδες μας λοιπόν, ψιλόκοβαν τα λάχανα, τα αλάτιζαν, και τα άπλωναν στο ψιλοανοιγμένο φύλο αρχίζοντας να το τυλίγουν ρολό. Το μπαστούνι αυτό, η επονομαζόμενη κουλούρα, τοποθετούνταν σε ένα μεγάλο στρογγυλό μπακιρένιο ταψί, το οποίο χωρούσε πέντε με έξι κουλούρες. Προσέθεταν λάδι και η πίτα ήταν έτοιμη για να ψηθεί. Την έβαζαν πάνω στη σιδεροστία του φόκου, έβαζαν κάρβουνα από κάτω και όταν άρχιζε να τσιτσιρίζει το λάδι, η πίτα από την κάτω μεριά ήταν ψημένη οπότε έπρεπε να την αναποδογυρίσουν, χρησιμοποιώντας το πλαστήρι. Την εψήναν και από την άλλη μεριά και η πίτα μας ήταν πλέον έτοιμη προς βρώσιν και τέρψιν.....

Έτσι λοιπόν φτιάχνονταν και εξακολουθούν να φτιάχνονται οι στριφτές χορτόπιτες.

Τα ίδια υλικά χρησιμοποιούνται και για την χορτόπιτα πλάκα. Μόνο που σ' αυτή την πίτα τοποθετούνται αρχικά στο ταψί δύο φύλα στον πάτο του, αφού προηγουμένως τα έχουμε λαδώσει. Έπειτα μπαίνουν τα χόρτα και στη συνέχεια άλλα δύο φύλα, από την επάνω μεριά. Πολλές μαγειρίσες βάζουν άλλο ένα φύλο ενδιάμεσα. Τα φύλα που έχουν τοποθετηθεί στον πάτο, είναι μεγαλύτερα από τα φύλα για το σκέπασμα, διότι πρέπει να επικαλυφθεί στα πλάγια το ταψί και επιπλέον να ενωθούν αυτά, με τα φύλα που θα σκεπάσουν την πίτα. Το κόλλημα των φύλων γίνεται με λίγο νερό. Η πίτα πλέον είναι έτοιμη να ψηθεί. Ακολουθεί η ίδια διαδικασία όπως περιγράψαμε προηγουμένως.

Η κολοκυθόπιτα παρασκευάζεται, όπως ακριβώς η χορτόπιτα πλάκα, μόνο που διαφέρει η γέμιση, το μάγμα. Το μίγμα αποτελείται από ζύσμα γλυκοκοκοθυιού, λίγο ρύζι, τριμμένο καρύδι, τριμμένη κανέλα, ζάχαρη, μέλι και γλυκάνισο. Ενίοτε προστίθενται και διάφοροι ξηροί καρποί.

Ένα είδος χορτόπιτας μπορεί να χαρακτηριστεί τα σκαλτσούνια. Πρόκειται για μικρά πιτάκια που τα τηγανίζουν. Συνήθως φτιάχνονται από τα υλικά που περισσεύουν κατά την παρασκευή της χορτόπιτας.

Ένα άλλο είδος πίτας, είναι και ο μπρούστουλας^[3] ή κυλού. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για πίτα, αλλά για χορτοσπανακοκεφτέδες ή για λαχανοτηγανίτες. Μέσα σε κυλό που έφτιαζαν με αλεύρι, λίγο αλάτι, πιπέρι, λίγη μύρα, λάδι και αυγό, ρίχνουν τα διαφορετικά είδη χόρτων που αναφέραμε και παίρνοντας με ένα κουτάλι μικρές κουταλιές, τις τηγανίζουν σε καυτό ντόπιο λάδι.

Τέλος η τηγανίτα αποτελούσε το αγαπημένο γλυκό των παιδιών. Γινόταν αφού τελείωναν την παρασκευή της πίτας. Άνοιγαν ένα φύλο και έρχιναν πάνω ζάχαρη, κανέλα και μέλι. Μετά το δίπλωναν ρολό και στη συνέχεια το έστριβαν. Κατόπιν το γύριζαν ελικοειδώς και το έπλαθαν σε σχήμα σαλιγκαριού. Με το ξυλικό το πίεζαν ώστε να απλώσει και στην συνέχεια το τηγανίζαν σε πολύ σιγανή φωτιά. Η νοστιμιά του είναι μοναδική.

Τα πράγματα σήμερα έχουν αλλάξει. Οι διαιτητικές συνήθειες είναι διαφορετικές. Οι νεοέλληνες δεν τρώνε πλέον ψωμί για να μην παχύνουν. Έτσι τρώνε διάφορα διαιτολογικά υποκατάστατα του ψωμιού. Βέβαια, όσοι καταγόμαστε από την ύπαιθρο νοσταλγούμε το χωριάτικο καλοψημένο σταρένιο ψωμί, τις πίτες, το κρασί, τα φρεσκοβρασμένα λάχανα με μπόλικο λάδι και λειμόνι -όταν μάλιστα το λάδι είναι αγγουρόλαδο ακόμα καλύτερα- το τυρί, τις ελιές, τις κυλοπίτες, τα φτιαχτά μακαρόνια και ένα σωρό άλλα αγνά προϊόντα, που δεν μπορείς να τα βρεις και να τα γευτείς στην Πρωτεύουσα. Τελικά ίσως νοσταλγούμε αυτό που χάσαμε και αναπολούμε αυτό που δεν μπορούμε να έχουμε.....

[1] Το έχω ακούσει από τον παππού μου Αντώνιο Νικ. Μέντη ο οποίος απεβίωσε ενενήντα τριών ετών το 2003.

[2] Όσα αναφέρονται για την Παρασκευή της πίτας τα πληροφορήθηκα από την μητέρα μου Ελένη Νικ Μέντη, από τις κυρίες Ρηνουλα Νικ. Καλογεράκου και Ματίνα Χαρ.Τσιριγώπη οι οποίες κατοικούν στην Ελίκα και από διηγήσεις-μαρτυρίες των αείμνηστων γιαγιάδων μου Φραντζέσκας Αντ. Μέντη και Μαρούλης Παν. Τρικαλιώτη.

[3] Από παιδί έχει εντυπωθεί στη μνήμη μου η παρασκευή της τηγανίτας. Την έκανε η γιαγιά μου Φραντζέσκα Αντ. Μέντη.

ΜΕΣΣΑΟΠΩΔΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

**"ΤΟ ΣΤΕΚΙ,,
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΛΚΙΩΤΗΣ**

Μαρίας Κιουρή 40 **Τηλ. 210 4001277**
Κερκετσίνι **Κεν. 697669051**

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

πλήρωμα έμπαινε στην ανεμότρατα. Το ταξίδι θα διαρκούσε 3-4 μέρες, σύμφωνα με τι καιρό θα βρίσκαν. Το περισσότερο χωριό κατεβασμένο στο κεφαλόσκαλο, να ξεπροβοδίσει όλους αυτούς που θα πήγαιναν σ' αυτό το μεγάλο και μακρινό ταξίδι. Οι γυναικούλες γυρίζοντας προς τον Άγιο Σπυρίδωνα, σταυροκοπιόντουσαν και ήλεγαν. Άγιο Σπυρίδωνα, βοηθήσε τους νάχουν καλό ταξίδι, και να γυρίσουν με το καλό. Το κονβόϊ ξεκίνησε. Η ανεμότρατα σφύριζε. Φαινόταν σαν ένα μεγάλο φίδι, που προχωρούσε πάνω στην θάλασσα. Εφτασαν στον προορισμό τους, άρχισε η δουλειά. Μαθαίναμε ότι πιάνανε πολλή ψάρια, ιδίως μαυρόψαρα. Γέμιζαν οι κουβέρτες των καϊκιών ψάρια. Κάθε τόσο περνούσε η ανεμότρατα από το χωριό να πάρει κανένα γράμμα, τίποτα πράγματα. Όταν η μια ανεμότρατα επέστρεφε Πειραιά με το φορτίο, η άλλη επέστρεφε στην Αφρική, στον τόπο που ήταν τα καϊκια, με δολώματα και ότι άλλο χρειαζόντουσαν. Σε κάποιο ταξίδι μάλιστα θυμάμαι όπου πήγε ο τότε μικρός Ζαχαρής, ν' ανταμώσει τον πατέρα του.

Οι μέρες, οι μήνες περνούσαν, ώσπου κάποια μέρα ακούστηκε ότι έρχονται τα καϊκια από την Αφρική. Και πραγματικά, νάτοι πάλη όπως έφυγαν, όλοι καλά.

Ο κόσμος πάλη όπως και πριν, κατέβηκε να τους υποδεχτεί. Αγκαλιές, φιλιά, δάκρυα. Οι περισσότεροι ακούρευτοι και αξύριστοι. Θυμάμαι το Μήτσο το Κουμογιαννάκο ακούρευτο, και με μια μακριά γενιάδα. Πήγε στου Γεωργού-

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΛΙΑΡΟΣ - Μάρτης 1974

λη, κουρευτήκε μόνο. Πήρε βόλτα το χωριό, χαιρετούρες, όλοι και κάτι του ήλεγαν για τι μακριά του γενιάδα. Αφού έκανε τη βόλτα του, γύρισε και ξυρίστηκε. Θυμάμαι όταν ήρθαν τα καϊκια, έφεραν κάτι πολύχρωμα μαντήλια γυναικεία, ρολόγια και αρώματα σε μικρά μπουκαλάκια, με βαριά μυρωδιά. Αλλά οι αναμνήσεις δεν σταματούν εδώ. Με τον ερχομό των καϊκιών, ένας άνθρωπος καθόταν στο κεφαλόσκαλο, σκεφτικός και κάπνιζε. Το βλέμμα του χαμένο, παρακοιτούσε αυτά που γίνονταν δίπλα του. Πάνω στο κεφαλόσκαλο, υπήρχε μια μηχανή καϊκιού. Χελώνες θυμάμαι τις ήλεγαν. Τέτοια μηχανή είχε ο Κοντάκος που την είχε βάλει στου Γιάγκου τη γαίτα, και τα Τιγράκια είχαν την ίδια στη γαίτα τους την ΕΛΕΪΣΤΡΑ, πριν πάρουν τον Τίγρη. Ας είναι ο άνθρωπος αυτός ήταν ο Γε-

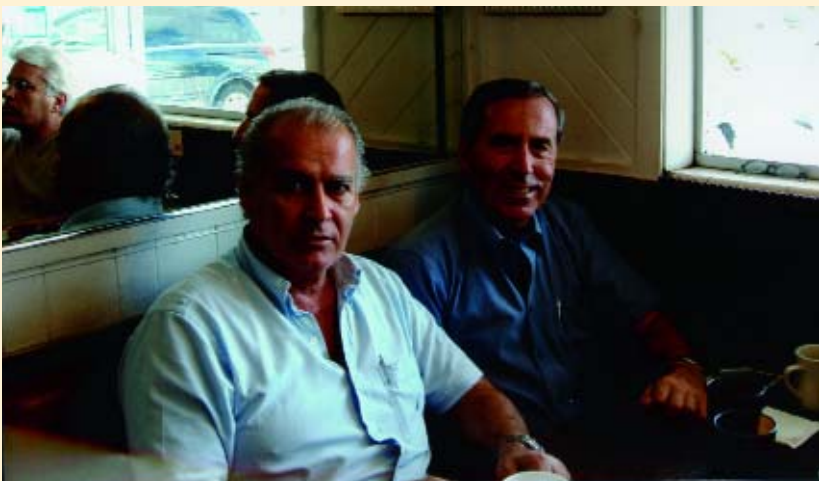
ώργιος Μπέης από την Ελιά. Άκουσα που κουβεντιάζαμε με χωριανούς που γνωρίζονταν. Το καϊκι του τόχαν δέσει στο αρμίδι της ανεμότρατας. Στο δρόμο, βρήκαν μεγάλη φουρτούνα. Άνοιξαν τα καπάκια και βούλιαξε. Για να μην κάνει ζημιά σ' άλλα καϊκια, τόκοψαν κι έφυγε. Άκουσα τον Μπέη που έλεγε. Σε μια στιγμή το είδα που σηκώθηκε η πλήρη του, και μετά χάθηκε στα κύματα. Μου φάνηκε ότι μ' αποχαιρέτούσε. Μούρθε να δώσω μια βουτιά από την πρύμη της ανεμότρατας, και να πάω μαζί του. Τη μηχανή την είχαν βγάλει, γι' αυτό ήταν στο κεφαλόσκαλο. Σε μια συγκέντρωση που είχαν εδώ οι Λάκωνες του Παλληλακωνικού συλλόγου, είδα το γιό του. Αφού γνωριστήκαμε, του είπα το περιστατικό με το καϊκι τους. Με κοίταξε, και μου ήγει. Ο πατέρας μου, μέχρι που πέθανε, δεν

μπόρεσε να ξεχάσει αυτή τη σκηνή. Ήμουν κι εγώ μαζί τότε, πιτσιρικάς. Δεν θα το ξεχάσω ποτέ.

Στέλνω δυο φωτογραφίες. Η μια είναι το καϊκι του μπαπαλέκου, που μόλις είχε έρθει από την Αφρική. Φαίνεται ο κόσμος που είναι στο κεφαλόσκαλο, όπου είχαν έρθει να υποδεχτούν τους ξενυπεμένους ψαράδες. Ο μικρός που φαίνεται στη μηχανή, είναι ο Τζώρτζης (Μουσουήλιας). Η φωτογραφία γράφει. Οκτώβρης 1955.

Η άλλη είναι ο αξέχαστος Νικολής, που φώναζε, το γνωστό άθλος για τη Ντέρνα. Βέβαια η φωτογραφία δεν είναι της εποχής εκείνης. Είναι μια 20ετία αργότερα. Με τη φωτογραφία αυτή, όλοι θα θυμηθούμε το Νικολή, το καλό, και αγαπητό, το γλετζέ, και γνωστή σε όλη τη Βατικιώτικη κοινωνία. Στα γλέντια πάντα παρών, αφού έπινε τα ποτηράκια του, ριχνόταν στη μάχη της πίστας, χορεύοντας το ωραίο του ζεϊμπέκικο. Η φωτογραφία γράφει. Μάρτης 1974.

Υ.Γ. Όταν ο Σπυρούλης τα κοντράριζε με τον πατέρα του (Γιάγκο) του ήλεγαν. Εγώ θα φύγω από το καϊκι σου, και θα με δεις με δικό μου καϊκι, και μάλιστα με μηχανή. Χαμογελούσε ο Γιάγκος φορώντας την τραιάσκα του λίγο στραβά, και τούηγε. Θα εννοείς μηχανή ξυριστική, γιατί μόνο τέτοια μπορείς να πάρεις. Αγρίευε ο Σπυρούλης, και έπαιρνε δρόμο. Οι άνθρωποι έφυγαν, έμειναν οι ιστορίες τους.

Σας στέλνω μια φωτογραφία. Ύστερα από 45 χρόνια ανταμώσανε δύο Ελαφονησιώτες. Ο ένας από την Αυστραλία κι άλλος από Αμερική και δυστυχώς η συνάντηση δεν έγινε στο Λαφονήσι. Τάσο για εμένα ήταν τιμή μου που σε είδα διότι είσαι ένας μεγάλος Λαφονησιώτης. Όπου και να βρίσκεσαι θέλω να χαιρετήσεις όλους τους Ελαφονησιώτες της Αυστραλίας και ιδιαιτέρως τον ξάδελφό μου τον Τζώρτζη.

Μαρίτσα όποτε γράφεις στην εφημερίδα την στολίζεις. Να συνεχίσεις. Με την ευκαιρία αυτή θέλω να συγχαρώ τον ανηψιό μας τον Πέτρο Αρώνη για την εισαγωγή του στο Λιμενικό. Έκανες περήφανος τους γονείς σου και τον παππού σου τον Τσουλόπετρο. Θα σε καμαρώνει από εκεί που βρίσκεται. Η ευχή του θα σε προστατεύει να φτάσεις ψηλά και στο εύχομαι.

Φιλιά σε όλους τους Λαφονησιώτες
Σπύρος Πασσάκος

Καλές γιορτές

Σε όλους εσάς που απαρτίζεται το σύλλογο Ελαφονησιωτών «ο Φιλόπατρις», στις οικογένειές σας, σ' αδέρφια μας, συγγενείς, φίλους, χωριανούς και σε όλους τους απανταχού απόδημους Ελαφονησιώτες, όλοι εμείς οι Μελβουρνολαφονησιώτες, ευχόμαστε καλά Χριστούγεννα, καλή χρονιά, υγεία, χαρά και προκοπή. Με το καλό να δεχτούμε τον καινούργιο χρόνο, κι ας μας βαραίνει τους ώμους με 365 μέρες. Μαζί με τις ευχές, αφιερώνω ένα σιχάκι.

Ο καινούργιος χρόνος έφτασε
Ο παλιός πίσω μας μένει
Κι όλοι αναριπώμαστε
Τι να μας περιμένει.

ΤΖ. Π.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΛΛΩΝ, ΞΕΘΑΒΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΚΕΣ ΜΟΥ

Ηταν ένα Αυγουσιάτικο πρωινό. Αφού τελειώσαμε από την εκκλησία του Αγίου Ευσταθίου καθάρισμα κλπ, όλη η εκκλησιαστική επιτροπή, πηγαίνουμε και πίνουμε καφέ σε μια ελληνική καφετέρια, και λέμε ο καθένας τα παιδικά του χρόνια πως περνούσε. Είναι κάτι το ευχάριστο να διηγείσαι την παιδική ηλικία. Καθώς πίναμε το καφέ, από το διπλανό φωτογραφείο βγαίνει μια γνωστή ελληνίδα με έναν φάκελλο φωτογραφίες. Αφού μας καλημέρισε, μας λέει. Να σας δείξω τις παιδικές μου φωτογραφίες. Είναι οι παιδικές μου αναμνήσεις. Τις ξανατύπωσα, γιατί άρχισαν να ξεθωριάζουν, και θέλω να τις κρατώ ζωντανές στο χαρτί, όπως μένουν ζωντανές στο χαρτί, όπως μένουν ζωντανές στην καρδιά μου και στην ψυχή μου. Η γυναίκα αυτή είναι από το Τσιρίγο, και συγκεκριμένα από τα Λογοθετιάνικα. Λέγεται Καλομοίρα ή Μηλίτσα Βαζένιου. Κάποτε είχα βρεθεί στο σπίτι της, και μου λέει. Θα πιούμε Τσιριγώτικο φασκόμηλο και μέλι από την Αγία Μονή. Εκεί γνωριστήκαμε. Ήξερα από πού ήταν, ήξερε από πού ήμουν. Αφού πήρα τις φωτογραφίες στα χέρια μου, άρχισα να τις κοιτάζω. Γνωστά τοπία, και κάθε τόσο μας εξηγούσε. Η ματιά μου καρφώθηκε σε μια φωτογραφία με αρκετά κορίτσια, με μαθητικές φορεσιές. Καθώς τις κοιτούσα, γνώρισα την Πόπη του Ζαχαρή και την Κούλα τη Κατραμήτσα (Πασσάκου από Νεάπολη) και κάτι άλλες. Εδώ είμαστε στην οικοκυρική σχολή στις Καρβουνάδες μου λέει. Η γυναίκα αυτή ήταν η δασκάλα μας, Αφροδίτη Στεφάνου - Πετροχείλου και ο πάτερ Ευθύμιος. Αμέσως το μυαλό γύρισε πίσω στα χρόνια που πηγαίναμε στο γυμνάσιο στη Χώρα. Θυμήθηκα τον παπα-Ευθύμιο που ερχόταν στο γυμνάσιο και τρέχαμε να του φιλήσουμε το χέρι. Τι ήταν η Οικοκυρική Σχολή. Είχε ιδρυθεί πριν το 1950. Κράτησε περίπου κάποια δεκαετία. Πηγαίναμε μόνο κορίτσια, και μαθαίναμε γύρω από το νοικοκυριό. Εξ'

Οικοκυρική σχολή Καρβουνάδων Κυθήρων

ου και οικοκυρική σχολή. Όσες θέλανε να μάθουνε όλο το οικοκυρικό πρόγραμμα, καθόντουσαν τρία χρόνια. Ήταν εσώκλειστες. Από το χωριό πήγαν αρκετά κορίτσια. Η Κανέλλη του Δαμιανού, η αδελφή της η Κούλα, η Κούλα του Μπολασεβίκου, η Πόπη του Ζαχαρή, η Μαρία της Κοσμαδολένης. Η Πόπη μου λέει ήταν η καλύτερή μου φίλη. Με την Κούλα τη Δαμιανίτσα, ταξιδεύαμε μαζί για την Αυστραλία γύρω το 1960 με το Πατρίς. Η φωτογραφία αυτή μου λέει, είναι περίπου 1953-55. Έχει γνωστά επίθετα από Νεάπολη και Κάμπο. Στις διακοπές, θυμήθηκα που πηγαίναμε με το καϊκι του μπαρμπα Μήτσου του Καψάλη στο χωριό. Στο άκουσμα Βαζένιου, θυμήθηκα κάποιον Χ. Βαζένιο που μέναμε στο ίδιο σπίτι στη Χώρα, εγώ, Σπύρος, Παρασκευάς. Τη σπιτονοικοκυρά μας τη λέγανε Βάσω και την παρανομιζανε γκλόθνα. Είχε μια κόρη την Κατίνα, που στον επόμενο χρόνο που πήγαμε, ταξίδεψε. Λέγανε οι άλλοι μαθητές. Εσείς οι Ελαφονησιώτες, τη φάγατε. Απέναντί μας, ήταν η Μαχαιριώτου, που έμενε η Κούλα Μανάκου με τον αδελφό

της Γιάννη, και η Ουρανία του Βλάχου του Μιχάλη από την Αγία Πελαγία. Παντρευτήκανε με το Νίκο Πουλάκη από τον Άγιο Νικόλα, δάσκαλοι και οι δυο. Σταματώ τις θύμησες εδώ, γιατί άκρη δεν βρίσκω. Ο άντρας της Μηλίτσας είναι από τα Άρωνιάδικα, Σταματάκος. Ο πατέρας του είχε κάποιο σπιτάκι στο Διακόφτι, και ο άντρας της κάποια φορά που τον είχα δει, μούλεγε ότι θυμόταν τους παλιούς ψαράδες του χω-

ριού. Η Μηλίτσα έγραφε κάποιο ποίημα και το αφιερώνει σε όλες τις κοπέλες, που ποτέ δεν ξεχνά. Με το σταυρό, είναι η Μηλίτσα. Τις υποσχέθηκα ότι θα γράψω κάτι, και θα βάλω και τη φωτογραφία με το ποίημα. Κρατώ την υπόσχεσή μου αγαπητή Μηλίτσα. Τώρα, όπου με δει, μου φωνάζει. Γειά σου πατριώτη. Γειά σου και σένα πατριώτισσα. Φωτογραφίες θα βγάλω όταν θάρθω στο χωριό, να δώσω. ΤΖ. Π.

Κεντούσαμε υφαίναμε εργόχειρα κουβέρτες για ν' αντιμετωπίσουμε τα κρύα και τις ζέστες.

Κάθε σαίτα και κλωστή μας προίκιζε με γνώσεις εκεί στην οικοκυρική σχολή στην άνοιξη της νιότης.

Φερβουλητέ και φυλτηρέ δαντέλα με βελόνα τάχτικα πως θα χάριζα στην λατρευτή Μαντόνα.

Εκεί δημιουργήθηκε πρώτη αγνή φιλία όπου δεν διαλύετε σ' ότι δοκιμασία.

Αγάπη μου με φώναζε η φίλη μου η Πόπη, εκεί στην οικοκυρική σχολή στην άνοιξη της νιότης.

Είχε καρδιά διάπλατη σαν το χαμόγελό της κοντά της πάντα μ' ήθελε να σέρνω το χορό της.

Ο πρώτος χρόνος πέρασε κι ο δεύτερος ραγδαία όταν ο τρίτος έφτασε βραδιά η τελευταία.

Συγκίνηση πλημμύριζε την παιδική ψυχή μας τραγουδιστά λαλούσαμε καμπάνα η φωνή μας.

Παράκληση πως η βραδιά δεν ήταν η τελευταία θαύμαθά μας ξανάφερνε συνάντηση μοιραία.

Μισός αιώνας πέρασε μόνο με καρτερία χρυσό ενθύμιο κρατώ μια φωτογραφία.

**ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΘΥΜΑΡΙΣΙΟ ΜΕΛΙ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΝΤΗΣ - ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ
ΤΗΛ.: 6977061692**

Αυστραλολαφονησιώτικα από Σίδνεϋ

Σίδνεϋ: του Ανταποκριτή μας Νίκου Μέντη

Φίλοι μου αγαπητοί,
Αγαπητοί Ελαφόνησος
Σας χαιρετώ. Πήραμε το φύλλο της εφημερίδας και σας ευχαριστώ για την συνεχή σας προσπάθεια να μας ενημερώνετε με νέα της πατρίδας γενέτηρας. Κοινωνικά, ειδήσεις συγχωριανών μας, θάνατοι που εμείς κάθε φορά που επισκεπτόμαστε το νησί μας βρίσκουμε και περισσότερους τάφους. Για εμάς τους αποδήμους είναι πιο βαρύ το τίμημα γιατί δεν βρισκόμαστε να δώσουμε στα πρόσωπα τον ύστατο χαιρετισμό. Μέσω λοιπόν της εφημερίδας «Ελαφόνησος» βρισκόμαστε νοερά κοντά και σε όλους τους συγγενείς των ανθρώπων που χάθηκαν. Αποδίδουμε θερμά συλλυπητήρια. Ευχόμενοι εξ ύψους βοήθεια να είναι ελαφρύ το χώμα του Άη - Γιάννη. Εμείς συμμετέχουμε σε όλα τα κοινωνικά δρώμενα αυτά εξ' ονόματος της παροικίας του Σίδνεϋ.

Εδώ στους αντίποδες, βρισκόμαστε αυτήν την εποχή στην αρχή της Άνοιξης και του καλοκαιριού μια ανδρομή στην ιστορία, λίγα λόγια για τις εποχές και ότι οι άνθρωποι πάντα θέλανε να έχουν πολλές γιορτές. Π.χ. στην Αθήνα του 5ου αιώνα, η αρχή της άνοιξης συ-

νέπιπτε με τις γιορτές του Θεού Διονύσου και την λέγαν Ανθεστήρια. Γιορτή των λουλουδιών και των ψυχών.

Στη συνέχεια οι Ρωμαίοι εμπλούτισαν το ημερολόγιό τους με γιορτές που το 345 π.Χ. υπήρχαν 176 γιορτές το χρόνο. Οι εισηγητές της ρήσης «άρτος και θεάματα» μοιρασιές τροφίμων, οργάνωση γιορτών, αγώνες μονομάχων και αρματοδρομίες. Τα Χριστούγεννα και το Καρναβάλι της Αποκριάς αντικατέστησαν τα «Σατουρνάλια», «Γιορτή του Θεού Κρόνου», «Saturnus» 21 Δεκεμβρίου λέγεται Χειμερινή ισημερία. Το Πάσχα όπως το Εβραϊκό «Πεσάχ», συνδέεται με την Πανσέληνο της εαρινής ισημερίας γι' αυτό και είναι κινητή γιορτή. Το Μεσαίωνα γεννήθηκαν οι γιορτές των Αυλικών και τα Γεννέθλια άρχισαν τον 19ο αιώνα. Καλή συνέχεια. Λοιπόν και ως ετοιμάσουμε δώρα για τα Χριστούγεννα.

Για να μη ξεχνάμε

26 Οκτωβρίου 1912

Κυριεύεται η Θεσσαλονίκη, η συνπρωτεύουσα. Ο Χασάν Ταξίν Πασσάς, παραδίδει την πόλη στον Διάδοχο Κωνσταντίνο.

Μετά την Μάχη των Γιαννιτσών ο ελληνικός Στρατός περνά στις 25 Οκτωβρίου τον Γαλλικό Ποταμό. Έτσι ο Τούρκος Πασσάς έστειλε μήνυμα την παράδοση της πόλης χωρίς όρους 35 χιλιάδες άνδρες παραδόθηκαν στις ελληνικές δυνάμεις.

Στην παράδοση της πόλης έλαβαν μέρος και πολλοί Ελαφονησιώτες Γιάννης Λιάρος (τίγρις), Γιάννης Παλεθρογιάννης (πατέρας μου), Μούγιος Γρηγοράκης, Κρουσκόκ Τσουλής και ίσως και άλλοι που ο πατέρας μου δεν τους θυμόταν. Όλοι αυτοί έδωσαν τον εαυτό τους για τον εθνικό αγώνα.

Ας είναι η μνήμη τους αιώνια.

24 Οκτωβρίου 1909

Η Ελληνική Κυβέρνηση αγοράζει το θωρηκτό Αβέρωφ. Το μεγαλύτερο ποσό ήταν του ευεργέτη Έλληνα Γεωργίου Αβέρωφ, το ποσό της αγοράς ήταν 24 εκ. δραχμές. Το πλοίο συνετέλεσε στις ελληνικές νίκες του πολέμου παρεμποδίζοντας τον τουρκικό στόλο στα Στενά των Δαρδανελλίων.

Πολλοί Ελαφονησιώτες υπηρέτησαν στο πλοίο και το οποίο ακόμα υπάρχει σαν ναυτικό μουσείο.

Αυτοί που υπηρέτησαν δεν υπάρχουν. Εμείς αποδίδουμε φόρο τιμής στο δοξασμένο αυτό πλοίο που συνετέλεσε στις νίκες του Βαλκανικού Πολέμου

Και τώρα η τακτική ενημέρωση. Αρχίζουμε με νέα της παροικίας του Sydney.

Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού. SEA OCEANIA & FAR EAST. Στο Σίδνεϋ έλαβε χώρα το συνέδριο του Ελληνισμού. Πρωτοπόρος ο εγγονός μας Παναγιώτης Δούκας. Ζαρακο-Ελαφονησιώτης, αφού οι ρίζες του κρατούν και από τα δύο μέρη. Ο ακούραστος αυτός νέος, πρωτοπόρος για τη Νέα Νότια Ουαλία, Πρόεδρος Ελληνικών Πανεπιστημίων Σίδνεϋ, δεν αφήνει κανένα περιθώριο στα πλαίσια των μαθητικών του σπουδών. Είναι αυτό το δαιμόνιο το Λακωνικό προς τους Έλληνες Νέους της Λακωνικής «Άμες δε γ' εσόμεθα πολλώ Κάρονες».

Εύγε αγαπητό μας εγγονάκι Παναγιώτη. Ο Παππούς και ο άλλος παππούς και οι γιαγιάδες όλοι σε καμαρώνουμε.

«Άμες ποκ' ημέθ άλκιμοι νεανίες»

«Κάπο είμασταν και εμείς εύρωστοι νέοι».

N.M.

« Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ »

Κωδικός 2792

Τοπική διμηνιαία εφημερίδα

Γραφεία:

Αγγιάλου 115, Πειραιάς 185 46

Τηλ.: 210-4632.910 Fax: 210-4632.910

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ

«Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΡΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115 ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Κολοκοτρώνη 144 Πειραιάς

Τηλ.: 210-4182591

e-mail:mourousias1@yahoo.gr

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ & ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ

«Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Αθλητικού Ομίλου ενημερώνει τους Ελαφονησιώτες ότι τον Δεκέμβριο λήγει η θητεία του σημερινού Συμβουλίου και κατά συνέπεια πρέπει να γίνουν εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Παρακαλούνται όλοι όσοι ενδιαφέρονται να συμμετάσχουν στο καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο να δηλώσουν στην Γραμματέα και Ταμία του Ομίλου

1. Κουμπενά -Αρώνη Ευάγγελο και 2. Αρώνη Αντώνη του Νικολλάου για να καταρτησθεί το ψηφοδέλτιο.

Για τις αρχαιρεσίες που θα πραγματοποιηθούν στις 20/12/2008, ημέρα Σάββατο και ώρα 18.00 στο μαγαζί του Παναγιώτη Μέντη (ΜΠΕΑ).

Καλούνται όλοι οι Ελαφονησιώτες να λάβουν μέρος στην ψηφοφορία για την ανάδειξη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Για το Δ.Σ. - Ο Πρόεδρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Γ. ΚΟΝΤΑΚΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΕΝΤΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ

ΚΑΤΩΔΡΟΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ

ΕΚΤΑΣΗ 320 τ.μ.

ΜΕ ΦΑΤΣΑ 17 m

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ 6971899154

Sugar

Νίκος Μακρόπουλος - Αντώνης Μπουρικός
Βρεφικά - Παιδικά - Εφηβικά
Αγ. Παναγιώτηνος, 32 Δραπετσώνα
Τηλ.: 210 46 24 932

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Καλοκαιρινή Πρεμιέρα

Βλέποντας σήμερα τον πατέρα μου να έχει ξεπεράσει την καλοκαιρινή περιπέτεια υγείας που είχε και να βγαίνει νικητής μέσα από αυτή την δύσκολη φάση της ζωής του, άγγιξαν το μυαλό μου ιστορίες που έρχονται από τα παλιά και που πρωταγωνιστής ήταν ο πατέρας μου.

Θυμήθηκα μία από τις φάρσες του, που βρέθηκα σε αυτή, όχι σαν πρωταγωνιστής αλλιώς σαν απλός θεατής που έψαχνα και εγώ να ανακαλύψω τον άνθρωπο, που είχε κάνει αυτό το καψόνι.

Παλιά τα καλοκαίρια η ζωή του νησιού ήταν διαφορετική και όλες γενικά οι δραστηριότητες ήταν πιο αργές, πιο νωχελικές, πιο ανθρώπινες, δεν είχαμε βλέψεις τις τόσες ανάγκες που έχει ο σημερινός άνθρωπος που τα θέλει όλα και έτσι φτάσαμε σήμερα να κάνουμε καθημερινά αγώνα δρόμου για την καλύτερευση της οικονομικής μας κατάστασης.

Θυμάμαι, νωρίς τα πρωινά, τις βαρκούλες στα ανοιχτά να φαίνονται σαν πολύχρωμα κουτάκια και μέσα τους ανθρώπινες μορφές που πάντα φορούσαν ψάθινα καπελάκια να έχουν πάει για τραίνο, για ψάρεμα δηλαδή χταποδιού που ήταν τότε ένα αγαπημένο ψάρεμα των Λαφονησιωτών.

Ακόμη θυμάμαι την βάρκα που τριγύριζε στα ρηχά και πάνω της, όρθιο τον Τζώρτζη Ανωμήτη να κοιτάζει τον πάτο της θάλασσας μέσα από έναν τενεκέ που στον πάτο του είχε γυαλί, έτσι ώστε αυτός που τον κράταγε να βλέπει τον βυθό και επομένως και τα χταπόδια και που μόλις τα ανακάλυπτε τα χτυπούσε με το μακρύ καμάκι που του πρόσφερε ο άηλος επιβάτης της βάρκας που τραβούσε τα κουπιά. Ήταν όμορφες και συνάμα περίεργες σκηνές στα μάτια τότε ενός 12 χρόνου παιδιού.

Διασκέδαση στο νησί εκείνη την εποχή δεν υπήρχε, οι άνθρωποι μετά τις καθημερινές ασχολίες το μόνο που μπορούσαν να απολαύσουν ήταν για μεν τους άνδρες το καφενείο και την πρέφα και από το απόγευμα και μετά το ούζο με συμπληρωμα χταποδιού στα μαγαζάκια της παραλίας.

Όσο για τις γυναίκες ούτε κουβέντα για διασκέδαση, και να υπήρχε αλλιώςτε δεν νομίζω να είχαν την διάθεση μετά από τις τόσες δουλειές που έκαναν, θυμάμαι χαρακτηριστικά το μάζεμα του αλατιού, το ξεψάρισμα δίπλα στους άντρες τους, το μεγάλωμα των πολλών παιδιών και τέλος - τέλος μερικές από αυτές την κούραση που είχαν από το "επάγγελμα" του χτίστη και οικοδόμου που είχαν αναλάβει.

Υπήρχε όμως για όλους μαζί ένα παράθυρο διασκέδασης, ένα παράθυρο που μπορούσαν όλοι μαζί να πάνε και να ξεδώσουν, να χαρούν για λίγη ώρα και να δουν αυτά που συνέβαιναν στον κόσμο, να ξεδώσουν κάπως και αυτοί.

Ποια ήταν αυτή η διασκέδαση που τόσο όλοι περίμεναν για να ξεσκάνουν και να χαρούν και ποιος ήταν αυτός που κάποια στιγμή τους τα χάλασε, μα φυσικά η χαρά του Κινηματογράφου ήταν αυτή που έδινε στους ανθρώπους όνειρα και ελπίδες και έπληθαι μέσα από τις σκηνές της ταινίας ιστορίες δικές τους, με δικά τους σενάρια και δικές τους παραλληλαγές του έργου μέσα στο μυαλό τους, μέχρι να δουν την επόμενη ταινία.

Έτσι και στο νησί το καλοκαίρι ερχόταν ο κινηματογράφος με την μορφή ενός ανθρώπου που κουβαλούσε όλα τα σύνεργα, την μηχανή προβολής, το πανί, και τις στρογγυλές μπομπίνες που μέσα τους κρυβόταν η ταινία, η ιστορία της βραδιάς και που μέσα από αυτά τα σιδερένια

κουτάκια ξεπηδούσαν ζωντανό χαρακτήρες που έδιναν ζωή στο πανί και κρατούσαν τους θεατές καρφωμένους στις καρέκλες τους.

Φυσικά θα πρέπει να πούμε ότι τηλεόραση δεν υπήρχε τότε και ο κινηματογράφος ήταν το η μόνη οπτική διασκέδαση και για την πρωτεύουσα και για την επαρχία.

Η προβολή των ταινιών γινόταν στην ταράτσα ενός καταστήματος στο κεντρικό δρομάκι του νησιού που ο ιδιοκτήτης φρόντιζε να παρέχει ηλεκτρικό ρεύμα για την μηχανή προβολής αλλιώς και καρέκλες για τους θεατές, φυσικά υπήρχε και το αντίστοιχο εισιτήριο.

Ήταν ένα πανηγύρι, ιδίως για τα παιδιά που ξεκίναγε από νωρίς, με τις ανακοινώσεις ότι την τάδε ώρα θα ξεκινούσε η προβολή ταινίας και ότι έγκαιρα πρέπει να είμαστε εκεί ώστε να βρούμε καρέκλα για να την παρακολουθήσουμε, αλήθεια ήταν στιγμές, που το παιδικό μυαλό δύσκολα ξεχνά και που πολλές φορές μας λείπουν αυτές οι εικόνες, αυτά τα όμορφα καλοκαιρινά βράδια πάνω στην ταράτσα.

Ξεκίνησε λοιπόν η προβολή της ταινίας, νομίζω ήταν ένα ελληνικό δραματικό έργο με γνωστούς πρωταγωνιστές που μας είχαν καθηλώσει και περιμέναμε κάθε λέξη τους που έβγαине από τα χείλη τους για να καταλάβουμε την εξέλιξη της ιστορίας.....αλλιόμονο..

Το διάλλημα ήταν και αυτό μέσα στην όλη διαδικασία προβολής και που τελειώνοντας το πρώτο μέρος της ταινίας έπρεπε ο άνθρωπος που έκανε την προβολή να αλληιάξει την μπομπίνα και να βάλει αυτή που είχε το δεύτερο μέρος της ταινίας να την γυρίσει στην μηχανή προβολής για να δούμε και την υπόλοιπη ταινία... καταστροφή....

Άναψαν τα φώτα για το διάλλημα, οι φωνές από τους πιτσιρικάδες ξεχύθηκαν από την ταράτσα μέχρι την θάλασσα, οι μεγάλοι φάνηκε ότι περίμεναν με αγωνία και ανυπομονησία την εξέλιξη της ταινίας και περιμέναμε.....ακόμη

περιμένουμε...ο άνθρωπος που θα άηλαξε την ταινία για να προχωρήσουμε, έψαχνε να βρει την δεύτερη μπομπίνα, το δεύτερο μέρος, τον βλέπαμε να γυρίζει γύρω - γύρω ανήσυχος, απειλησμένος μη μπορώντας να εξηγήσει που είχε πάει η μπομπίνα, που ήταν δίπλα στα μάτια του, ακόμη πιο αθαφισμένος, φάνηκε και ο άνθρωπος του μαγαζιού, ο Μέντης νομίζω που είχε κόψει και τα εισιτήρια.

Ήταν μια κατάσταση τραγελαφική, ο κόσμος να φωνάζει, οι μεγάλοι να θέλουν να δουν το υπόλοιπο της ταινίας, τα πιτσιρικά να τσιρίζουν "φέρτε την ταινία... φέρτε την ταινία", "τα λεφτά μας θέλουμε" και γενικώς μία κατάσταση που είχε ξεφύγει από κάθε έλεγχο.

Και σε όλο αυτό το σκηνικό, να βλέπω τον Καψαλόγιαννη τον πατέρα μου δηλαδή, να παραμένει ατάραχος, όρθιος στο πίσω μέρος της ταράτσας να παρακολουθεί την όλη κατάσταση με κάποιους φίλους του χωρίς ίχνος ανυπομονησίας και κακής διάθεσης, το μόνο που διέκρινα στο πρόσωπό του ένα χαμόγελο, αυτό το χαμόγελο που είχε από παιδί όταν έκανε τις σκανταλιές, που οφείλω να σας πω δεν ήταν και λίγες, αλλιώς πολλές και που τις περισσότερες τις αναφέρουν ακόμη και σήμερα.

Δεν θυμάμαι αν συνεχίστηκε η προβολή της ταινίας, εάν δόθηκαν πίσω τα εισιτήρια, θυμάμαι όμως, ότι εκείνη η βραδιά ήταν γεμάτη ένταση και φωνές και δεν ξεχνώ τον δύστιχο τον κινηματογραφιστή να ψάχνει την ταινία του και να μην μπορεί να συνειδητοποιήσει, με ποιο τρόπο αυτή εξαφανίστηκε μέσα από τα μάτια του.

Τέλος μόνο υποψίες έχουμε ποιος έκανε το θαύμα του εκείνο το βράδυ, όλοι πίστευαν ότι το έκανε ο Καψαλόγιαννης... μα δεν υπάρχουν αποδείξεις για αυτό...

Α ρέ πατέρα....

Δ.Ι.Κ

ΓΙΑ ΚΑΝΕΛΗ Α. ΜΕΝΤΗ ΚΑΝΕΛΙΤΣΑ

Γειά σου ρε Κανελίτσα μου
έντονη παρουσία
έχεις άριστα προτερήματα
να γράφεις βιογραφία

Έφτιαξες οικογένεια
με ιδιαίτερη αξία
και ο Λάμπρος σε βοήθησε
με όλη τη σημασία

Στα ήθη και στα έθιμα
έχεις μεγάλες γνώσεις
και με τον τρόπο σου
εσύ μπορείς να μεταδώσεις.

Σε όλα φτάνεις πρόθυμα
χωρίς αργοπορία
στις ρύπες μας και στις χαρές
ακόμα και στη αστεία

Όλες μας βοήθησες
στους γάμους των παιδιών μας
και πάντα εσένα θέλουμε
νά 'χουμε σύμβουλό μας

Και στο ψαλτήρι ικανή
σε κάθε λειτουργία
τον Ιερέα μας βοηθάς
υμνείς τη Παναγιά

Πολλές ενέσεις μου έκανες
χωρίς να με πονέσεις
ήες και 'χεις κοινές κάνει ντοκτορά
μπορείς να μας γιατρέψεις.

Νέα γλυκειά και δυνατή
έτσι να μείνεις πάντα
γιατί όλοι σε χρειαζόμαστε
να σ' έχουμε αβάντα

Για χάρη σου το έκανα
στιχάκια να συντάξω
και ένα μεγάλο ευχαριστώ
με πένα να σου γράψω

ΓΡΗΓ. ΜΕΝΤΗΣ

Τα καλά και τα κακά μας

Καλό είναι να γίνεται κάθε τόσο ένας απολογισμός με τα καλά και τα κακά μας, αρκεί ο απολογισμός αυτός να γίνεται έπιμα, αντικειμενικά και καλοπροαίρετα.

Για τα καλά κάποιος ευθύνεται, κάποιος είναι υπαίτιος και χρέος έχουμε να συγχαίρουμε αυτούς και μάλιστα δημόσια.

Να πούμε συγχαρητήρια στους νέους μας γιατί στην πυρκαϊά που έγινε το καλοκαίρι έδειξαν αυταπάτη και έδωσαν ακόμα και στους μεγαλύτερους μαθήματα αυτοθυσίας για την διάσωση, για την ύπαρξή μας.

Αυτά τα θαυμάσια παιδιά αυτήν την ημέρα μας δίδαξαν πολλά.

Αυτός όμως που έβαλε την φωτιά άθελά του ή σκοπίμως, δεν μας έδιδε τίποτα.

Συγχαρητήρια για όσους συνέβαλαν στον καλό συντονισμό της ως άνω επιχείρησης και απεφύχθηκαν τραγικές καταστροφές.

Τα καλά μας υπερίσχυαν στα θέματα εξυπηρέτησης των χιλιάδων παραθεριστών μας κατά την θερινή περίοδο.

Η καθαριότητα υπήρξε υποδειγματική πλην ελαχίστων περιπτώσεων.

Οι κάδοι στο μεγάλο τιγάνι στη βιτρίνα του νησιού μας κάθε άλλο παρά τουριστική εικόνα παρουσίαζαν.

Οι παραλίες μας ήταν καθαρές. Μπορούσαν όμως να ήταν καθαρότερες.

Ενοικιαζόμενα δωμάτια και ταβέρνες υψηλού επιπέδου. Σε ελάχιστες περιπτώσεις απαράδεκτα υψηλά τιμές.

Συμπεριφορές από τους κατοίκους μας άριστες. Το σύνολο των επισκεπτών μας έφευγε με τις καλλίτερες εντυπώσεις.

Για το καλλίτερο υποχρέωση έχουμε όλοι να γινόμαστε καλλίτεροι.

Μια οργή έχει πέσει στο νησί μας με κάποιες καταγγελίες που έχουν γίνει από γνωστούς και

Γ. ΜΕΝΤΗΣ Παλεθράκος

αγνώστους αφορούσες οικοδομικές και κτηματικές διαφορές.

Οι καταγγελίες αυτές εντάσσονται στα κακά μας και μάλιστα στα πολύ κακά μας. Πανελλαδικά διερωτώνται οι άνθρωποι τι συμβαίνει στην Ελαφώνησο. Αυτός ο κακός θόρυβος από όπου και αν προέρχεται έχει τεράστια δυσμενή επίπτωση στην τουριστική υποδομή και μελλοντική εξέλιξη του τουρισμού μας.

Αυτή η φασαρία με δασικούς, καλά, καταγγελίες και εισαγγελίες είναι μπόμπα στα θεμέλια του τουρισμού μας.

Αυτοί που τροφοδοτούν αυτά τα συμβάντα ως λογικευτούν και να καταλάβουν ότι γρήγορα το σύνολο της μικρής κοινωνίας μας θα τους απομονώσει.

Οι μεταξύ μας διαφορές να επιλύονται ΜΕΤΑΞΥ μας, χωρίς Δασαρχεία, Κανάλια και Εισαγγελίες. Το άσχημο από αυτά είναι ότι την πληρώνουν πάρα πολλοί αθώοι συμπολίτες μας.

Κάποιοι μιλούν για καταγγελίες ξένων. Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο μάλλον πρόκειται για οργανωμένη ενέργεια εις βάρος μας οπότε θα πρέπει όλοι μαζί να τεθούμε επί τα ίχνη τους για να τους αντιμετωπίσουμε ανάλογα.

Να αναφέρω όμως και τα καλά μας. Το βενζινάδικο, το πλυντήριο, το κρεοπωλείο και προπάντων το φαρμακείο, όλα αυτά καλλιτερεύουν την ζωή μας. Συγχαρητήρια σ' αυτούς που με τις πρωτοβουλίες τους αυτές όντως καλλιτέρεψαν τη ζωή του Ελαφονησιώτη.

Η συγκοινωνία με Πούντα είναι καλή. Δεν είναι όμως καλλίτερη. Για να πάει πιο μπροστά το νησί έχει ανάγκη καλλίτερης σύνδεσης με Πελοπόννησο.

Ας ψάξουμε το θέμα σφαιρικά, υπάρχουν βελτιώσεις χωρίς οικονομικά βάρη για τα συγκοινωνιακά μας μέσα.

Το αλαλούμ που συμβαίνει στο χωριό μας από αυτοκινητοκίνηση για μια θέση parking κάποιες βραδυνές ώρες είναι απαράδεκτη εικόνα, δημιουργεί μεγάλα προβλήματα, εγκυμονεί κινδύνους για τροχαία με ανθρώπινες ζωές. Τα παιδιά πρέπει να είναι ασφαλή όταν παραθερίζουν. Αυτά για τον πρόεδρό μας. Ο μόνος που μπορεί να δώσει λύσεις.

Το μεγάλο αγαθό που απλόχερα μας έδωσε ο Θεός, τις παραλίες μας, που τις λατρεύουν και τις επισκέπτονται χιλιάδες παραθεριστές κάθε χρόνο, να τις κρατήσουμε ως κόρη οφθαλμού, με πράξεις όχι με λόγια.

Το μεγάλο κακό που μας απειλεί, το εργοστάσιο στα Ασπρούδια, πρέπει σαν μια γροθιά να το αποπέμψουμε μακριά μας τώρα πριν είναι αργά.

Υπάρχει τρόπος όταν στο νησί είμαστε αγαπημένοι, μονιασμένοι, αποφασισμένοι, ποτέ διχασμένοι.

Το χωριό μας που από τη φύση του είναι πανέμορφο με τα στολίδια του τον Άγιο Σπυρίδωνα, τα καΐκια του, το λιμάνι του, την γραφικότητά του, να το φροντίζουμε, να το κρατάμε καθαρό με δένδρα, λουλούδια και ασβέστη εκεί μένει το μάτι του επισκέπτη μας.

Να μη σας κουράσω όμως περισσότερο τώρα.

Θα επανέλθω με τα καλά και τα κακά μας, υπάρχουν ακόμα πολλά που δεν αναφέρθηκα.

Για όλα αυτά όμως αναφέρομαι με ταπεινότητα, σεβασμό προς κάθε Ελαφονησιώτη και προ πάντος με αγάπη για το ευλογημένο νησί μας, που σ' αυτή τη φάση έχει ανάγκη όλους τους πολίτες του ενωμένους για να πάει μπροστά.

Γ. Μέντης
Παλεθράκος

μαιρη τρικαλιωτη

φωτοτυπιες
εγχρωμες ασπρομαυρες σχεδιων
ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
σχεδιων
βιβλιοδεσιες
ψηφιακες εκτυπωσεις
μεγαλης διαστασης
σε χαρτι βινυλιο μουσαμα κλπ
αυτοκολλητα

νοταρα 93-95 πειραιας
210.4124895
6974.43.61.38
marytrik@yahoo.com

**ΚΟΝΤΡΑΦΟΥΡΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ**

• ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
• ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

Τηλ.: 6973 820 392

**VALENTINO
Caffe**

ΛΙΑΡΟΣ

Κοιμησιολογίου 190, Πειραιάς
Τηλ. 210.4629922

**Η Ξένια Μποζιάρη
- Κόικα
νύφη του Κόικα
Γιάννη
και εγγονή της
Παλεθροματινας
άνοιξε
οδοντιατρείο
στο Κερασίνοι
και τελειώνει
το μεταπτυχιακό
πρόγραμμα
(master) στην
Παθολογία
Στόματος
στο Πανεπιστήμιο
Αθηνών.**

Πολυξένη Χρ. Μποζιάρη
Χειρουργός Οδοντίατρος
Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών
Επιστημονικός Συνεργάτης στην
Ογκολογική Μονάδα Πανεπιστημίου Αθηνών

Α. Ιελακίνας & Μαλακίση 1
187 57 Κερασίνοι
Τηλ. 210 4009.455 - 6974.011006
E-mail: pboziari@yahoo.gr

**Η σελίδα
www.elafonisos.net**

Σας ευχαριστεί
για την εμπιστοσύνη
που της δείχνετε
και σας εύχεται
καλό χειμώνα
και η καινούργια χρονιά
να σας δίνει υγεία
&
δύναμη
για να συνεχίσετε

**Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ & ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ «Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ»**

*Εύχεται σε όλους
τους Ελαφονησιώτες
απανταχού της Γης
Καλά Χριστούγεννα
& Ευτυχισμένο 2009*

**Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΔΩΜΑΤΙΩΝ & ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ»**

*Εύχεται σε όλους
τους Ελαφονησιώτες απανταχού της Γης
Καλά Χριστούγεννα
& Ευτυχισμένο 2009
Υγεία - Ευτυχία & Ευημερία
στα μέλη του & στις οικογένειές τους.*